

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. Варна, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
в присъствието на прокурора М. Н. Г.
като разгледа докладваното от Георги Н. Грънчев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20213000600411 по описа за 2021 година

Производството пред въззивния съд е за проверка на присъда от 24.09.2021г., постановена по НОХД № 123/2020 г. по описа на Окръжен съд - гр. Разград, с която подсъдимият С. СТ. СТ. е признат за невинен по обвинението в извършване на престъпление по чл. 343, ал.1,б. "в" вр. чл. 342, ал.1 от НК. Образувано е по жалба на частния обвинител Г. ЦВ. Г., чрез неговия повереник.

В жалбата на частния обвинител се навеждат доводи нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Моли се въззивният съд да отмени първоинстанционната присъда и да признае подсъдимия за виновен, като му наложи справедливо наказание.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция подсъдимият С. се явява лично, представлява се и от упълномощения си защитник. Подсъдимият и защитникът пледират за потвърждаване на оправдателната първоинстанционна присъда.

Частния обвинител, редовно призован не се явява. Не се явява и повереникът – редовно призован.

Представителят на Апелативната прокуратура-Варна счита, че постановената от първоинстанционния съд присъда е законосъобразна, съобразена с доказателствата по делото. Пледира същата да бъде потвърдена.

В последната си дума пред настоящата инстанция подсъдимият С. моли за потвърждаване на първоинстанционната присъда.

След преценка на доводите на страните и след цялостна служебна проверка на присъдата, на основание чл.313 и 314 от НПК, съставът на Апелативен съд – Варна констатира следното: въззивната жалба е подадена в срок и е допустима, а по същество се преценява като неоснователна, по следните съображения:

Съдебното производство пред Окръжен съд-Варна е проведено по общия ред. След проведено съдебно следствие първоинстанционният съд е постановил присъда, с която е оправдал подсъдимия С.С. по повдигнатото му обвинение. Присъдата е атакувана от повереника на частния обвинител, без да са посочени конкретни аргументи.

Въз основа на събраните в хода на досъдебното и съдебното производство доказателства, съставът на Варненският апелативен съд е приема следната фактическа обстановка:

Подсъдимият С. е правоспособен водач на МПС, притежаващ категории „В”, „М“ и „АМ”.

На 17.11.2017 г., около 8 часа, подсъдимият С.С. управлявал лек автомобил „Рено Лагуна” с рег. № Р 6898 РМ по път I - 2, в посока от гр. Разград към гр. Шумен. Автомобилът бил технически изправен. Всички системи и агрегати на автомобила работели в нормален режим. Наближавайки кръстовище с път III-206 за с.Пороище и с.Радинград, С. се движил със скорост около 77,4 км/ч.

Кръстовището на път I-2 с път III-206 било четириклоново, пътищата равни и прави, с геометрична видимост в района около и над 200 м. Кръстовището било регулирано с пътни знаци и хоризонтална пътна маркировка. Пътното платно било покрито с асфалтова настилка, мокро, без значими неравности и повреди.

Времето било облачно, с нормална видимост.

По същото време пострадалият Ц.Ц. се движил с управлявания от него лек автомобил „Форд Ескорт“ с рег. №РР 0587 ВС, по път III-206, в посока от с.Пороище към кръстовището с път I - 2.

Участъкът от път I-2, в зоната на кръстовището бил прав и хоризонтален с обща ширина 12 м., разделен на три ленти (посока от гр. Разград към гр. Шумен): дясната лента била предназначена за движение на превозни средства, продължаващи направо след кръстовището и била с ширина 4,25 м., средната лента за превозни средства завиващи наляво към с.Радинград и била с ширина 3,5 м., лявата лента за насрещно движещите се в посока гр. Русе превозни средства и била с ширина 4,25 м.

На 150 м. преди кръстовището и на 100 м. преди разклона за с. Пороище и с.Радинград, вдясно от път I-2, по посока на движение на управлявания от С., автомобил били поставени три знака: А 26 „Кръстовище с път без предимство“, Г 11 „Преминаване отляво или отдясно на знака“ и В26, с който се забранява движението със скорост по-висока от 70 км/ч.

Участъкът от път III-206, в зоната на кръстовището с път I-2 бил хоризонтален, разделен на четири пътни платна - по две за пътни превозни

средства, излизащи и навлизащи по път I-2 от с.Пороище и с.Радинград. Платната били разделени със затревени разделителни площи, ограничени с бордюри. За пътните превозни средства, движещи се по път III-206 от с. Пороище към кръстовището, в случая за водача Ц.Ц., действал пътен знак Б2 - „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“. Пътният знак определял реда за преминаване на превозни средства през кръстовището.

Подсъдимият С.С. не спазил забраната на знак В 26, забраняващ движението със скорост по-висока от 70 км/ч и продължил движението си, навлизайки в кръстовището, със скорост около 77, 4 км/ч.

Ц.Ц. не изпълнил задължението си, произтичащо от пътен знак Б2, да спре и да пропусне движещият се по пътя с предимство лек автомобил „Рено Лагуна“ с рег. № Р 6898 РМ, управляван от подсъдимия, продължил движението си със скорост от 20,9 км/ч. и навлязъл в кръстовището.

Подсъдимият С.С. видял движещия се по път III-206 към кръстовището с път I-2 автомобил „Форд Ескорт“ с рег. №РР 0587 ВС, управляван от Цвятков, но предположил, че ще спре на знак „Стоп“ и продължил движението си. Автомобилът управляван от Цвятков, без да спре, с посочената по-горе скорост, навлязъл в кръстовището - в лентата, в която се движел автомобилът на подсъдимия. С. забелязал възникналата опасност и отклонил автомобила наляво, но последвал удар между двете превозни средства.

Ударът бил челно-страничен, кос и започнал между предната част на лекия автомобил „Рено Лагуна“ и лявата страна на автомобил „Форд Ескорт“. Ударът за лекия автомобил „Рено Лагуна“ бил по - силно изразен в предната лява част, а за лекия автомобил „Форд Ескорт“ ляво - страничен, в предния ляв калник и предната лява врата. След първоначалния контакт настъпило проникване на предната част на лекия автомобил „Рено Лагуна“ в лявата странична част на лекия автомобил „Форд Ескорт“, последвало носене в посока диагонално напред и наляво, спрямо първоначалната му посока на движение. След това настъпило отделяне на автомобилите. След удара лекият автомобил „Рено Лагуна“ се придвижил напред и диагонално наляво спрямо първоначалната му посока и се завъртял в посока обратна на часовниковата стрелка, на около 180 градуса. В следствие на удара лекият автомобил „Форд Ескорт“ се завъртял по посока на часовниковата стрелка.

След произшествието подсъдимият С. отишъл до автомобила на Цвятков. Не видял кръвотечения по водача. По същото време на местопроизшествието пристигнали и свидетелите Христов и Тодоров, които пътували с автомобил към гр.Русе. Те спрели и отишли при водачите. Св. Христов подал сигнал на телефон ЕЕНСП 112. Двамата опитали да окажат помощ на Цвятков, който лежал на предните две седалки, а краката му били затиснати.

По-късно пристигнали екипи на ЦСМП Разград, РСРБЗН и сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР Разград.

Ц.Ц. и С.С. били транспортирани от екипи на ЦСМП в МБАЛ „Св. Иван Рилски“ Разград и приети за лечение. Изследвани били кръвни проби и

не е установено наличие на етилов алкохол в кръвта на двамата водачи (химическо изследване на л. 97 и л. 103 от ДП).

В резултат на ПТП Ц.Ц. получил тежка съчетана травма: травма на главата – травматична кома с изпадане в безсъзнателно състояние и потиснати рефлексии на черепно-мозъчните нерви, хематом на предната повърхност на лява ушна мида; травма на гръдния кош – серийна фрактура на ребра вляво, и други телесни увреждания в областта на гърдите; травма на таза - КТ данни за фрактура на леви седалищна и срамна кост; травма на крайниците. На базата на тежката съчетана травма се развил травматичен шок.

Подсъдимият С.С. получил счупване на тялото на гръдната кост, малки плеврални изливи двустранно и други по-леки телесни увреждания. Счупването на гръдната кост обуславя трайно затруднение в движението на снагата и изисквало имобилизация за срок от 1 месец. На 23.11.2017 г. подсъдимият С. бил изписан от лечебното заведение.

Въпреки проведеното лечение на 30.11.2017 г. пострадалият Цвятков починал в МБАЛ „Св. Иван Рилски“ Разград. Причината за смъртта му е настъпилото състояние след травматичния шок, развил се на базата на съчетаната травма - закрыта черепно-мозъчна травма, травмата на гръдния кош, корема, таза и крайниците и е в причинно-следствена връзка с настъпилото пътнотранспортно произшествие.

Първоинстанционният съд е приел тази фактическа обстановка, основавайки се на събралите хода на досъдебното и съдебното производство доказателства. Съдът е анализирал внимателно всички доказателствени средства и събраните чрез тях доказателства.

В обясненията си пред първата инстанция подсъдимият С. е заявил, че на кръстовището забелязал автомобила на пострадалия при навлизане в кръстовището, но бил спокоен, тъй като знаел, че трябва да спре на знак „Стоп“ и да осигури предимство. Преди да се разминат с автомобила, бил изненадан от дясната си страна и нямал шанс да реагира и избегне удара. След удара отишъл до автомобила на пострадалия, видял че водачът е затиснат. По това време дошли свидетелите Христов и Тодоров, на които казал да се обалят на 112 и ако могат те да направят нещо за пострадалия.

Съдът е обсъдил показанията на свидетелите Ярослав Христов и Асен Тодоров, които са пристигнали на мястото непосредствено след настъпването на пътнотранспортното произшествие ПТП и възприели състоянието на пътя, автомобилите, участвали в ПТП и водачите им. Показанията им са преценени като ясни, последователни, непротиворечиви и достоверни.

Останалите свидетели - полицейски служители, служители на РСРБЗН и служителите на спешна медицинска помощ имат възприятия за обстоятелствата след приключването на произшествието и техните показания имат по-скоро значение за уточняване и допълване на фактите, установени чрез огледа на местопроизшествието.

Свидетелите Светлан Стоянов и Севинч – служители в ЦСМП са дали показания относно действията след ПТП по полагане на грижи и

транспортиране на пострадалите.

Свидетелите Камен, Стамен Тодоров и Милен Тодоров – служители на РСПБЗН, в показанията си са описали действията си по обезопасяване на автомобилите, участвали в ПТП и освобождаване на притиснатия в превозното средство пострадал Цвятков.

Свидетелят Тодор Христов – служител на Пътна полиция е дал показания относно действията след пътнотранспортното произшествие, положението и състоянието на превозните средства и водачите им.

Съставът на окръжния съд е приел, че показанията на свидетелите са добросъвестни, обективни и достоверни. Направил е извода, че обясненията на подсъдимия кореспондират с показанията на разпитаните свидетелите.

Значение за установяване на релевантните факти по делото имат извършеният оглед на местопроизшествието, документиран чрез съответния протокол и приложения към него фотоалбум. Чрез тях се установява местоположението на двете моторни превозни средства след произшествието. Намерените на място следи, оставени от автомобилите, отломките от автомобилни части, мястото, дълбочината и формата на деформациите, получени при сблъсъка на двете моторни превозни средства. Тези обстоятелства са послужили, както при изготвянето на заключението на вещите лица, така и за съответните фактически и правни изводи на съда.

Съдът е обсъдил и приложените към делото съдебномедицински експертизи и заключенията на съдебния лекар. Всички увреждания, претърпени от пострадалият Цвятков са получени при страничен ляв сблъсък с друг автомобил - травма в купето на автомобила и са резултат от удар/и с/върху твърди тълпи и/или тълпоръбести със заострен режещ ръб предмет/и, противоудар и натиск в предно-задна или странична посока спрямо таза, съчетано с ротационно въздействие, както и от сътресение на тялото. Причината за смъртта на пострадалия Цвятков е настъпилото състояние след травматичния шок, развил се на базата на съчетаната травма - закрыта черепно-мозъчна травма, травмата на гръдния кош, корема, таза и крайниците и е в причинно-следствена връзка с настъпилото пътнотранспортно произшествие.

Останалите доказателствени средства не се отнасят пряко към предмета на доказване по настоящото наказателно производство - справка за съдимост (л. 30), декларация за семейно и материално положение и имотно състояние (л. 40), констативен протокол за ПТП с пострадали лица (л. 153), фишове за спешна медицинска помощ (л. 156, л. 157), справка от АПИ ОУ - Разград (л. 161), справка за нарушител (л. 167), справка за нарушител (л. 171), удостоверение за наследници (л. 179), акт за смърт (л. 180), копие на свидетелство за управление на МПС (л. 186), копие на договор за покупко - продажба на МПС (л. 187), копие на свидетелство за регистрация на МПС (л.188), полици на застраховка „Гражданска отговорност“ (л.189 и л. 191), удостоверение за техническа изправност на МПС (л. 190) на л.а. „Рено Лагуна“ с рег. № Р 6898 РМ, удостоверение за техническа изправност на МПС (л.192) на л.а. „Форд Ескорт“ с рег. № РР 0587 ВС, характеристика на

подс. С. от кмет с. Ясеновец и имат по-скоро значение за уточняване и допълване на фактите, установени чрез другите доказателствени средства.

В хода на наказателното производство са били назначени последователно единична, комплексна експертиза от експерт и съдебен лекар и четворна комплексна съдебно-техническа експертиза. Първоинстанционният съд е възприел изцяло заключението на вещите лица по автотехническата експертиза, назначена в съдебното производство в състав от три вещи лица по АТЕ и привличането на експерт – трасолог. Експертите са извършили изчерпателно и прецизно изследване на останените следи и данните по делото и съответно са дали обосновано, пълно и ясно заключение, относно скоростта на движение на автомобилите, механизма на настъпване на ПТП, мястото на удара, имало ли е техническа възможност да бъде предотвратено настъпването на ПТП, момента на възникване на опасността за всеки от водачите и опасната зона за участниците в ПТП.

Преценено е от съдебния състав, че заключението на АТЕ от досъдебното производство и заключението по АТЕ, назначена в съдебното производство, сочат като причина за настъпване на произшествието навлизането на лек автомобил „Форд“ в частта от пътя, по която се е движил лек автомобил „Рено“ (л. 24 от заключението на в.л. инж. Гелков, инж. Дюлгеров, инж. Иванов и Ценко Цачев и л. 16 от заключението на в.л. инж. Димитров). Съдът е счел, че заключението на в.л. инж. Димитров, в частта, с която приема, че при скорост 70 км/ч. подсъдимият би могъл да предотврати ПТП, е необосновано. Приел е, че заключението на комплексната експертиза е убедително мотивирано и категорично, че при навлизане на лек автомобил „Форд“ в кръстовището, без да спре на знака, подсъдимият не е имал възможност да предотврати пътнотранспортното произшествие.

Съставът на въззивния съд споделя изводите на първата инстанция относно необосноваността на изводите на единичната съдебно-автотехническа експертиза. Поради това правилно окръжния съд е назначил повторна съдебно-техническа експертиза, чието заключение е научно обосновано, опира се на фактите, описани в протокола оглед за местопроизшествие и това заключение аргументирано е било защитено в откритото съдебно заседание. Вещите лица са определили обосновано мястото на удара, който е бил на 29,4 метра по дължината на пътя от приетия при огледа на местопроизшествието ориентир. По ширината на пътното платно мястото на удара е от 4,4м до 6,15 м, вляво от десния край на пътя по посока Разград и е изцяло в лентата за движение на подсъдимия С.. Вещите лица са изследвали задълбочено и възможността на подсъдимия да избегне настъпването на пътнотранспортното произшествие. За тази цел са изчислили два варианта в зависимост от това дали пострадалият Цвятков е спрял на знак „стоп“ Б2 или е навлязъл в лентата за движение на подсъдимия без да преустанови движението на автомобила си. Изводите на вещите лица са, че подсъдимият не е имал възможност обективно да предотврати настъпването на пътнотранспортното произшествие, поради това, че опасната му зона за спиране е била по-малка от разстоянието до мястото на удара. Единствената възможност за предотвратяване на произшествието е изчислена в случай, че

пострадалият е спрял на знак Б2, след което е навлязъл в кръстовището и подсъдимият се е движил с разрешената скорост от 70 км в час. В този случай той би могъл да предотврати настъпването на пътнотранспортното произшествие. По делото обаче няма друг очевидец освен подсъдимия и няма данни пострадалият Цветков да е спрял на знак Б2. С. в обясненията си заявява, че автомобилът на пострадания без да спира е навлязъл в зоната на кръстовището, което е било изненада за него, тъй като очаквал пострадалият да спре на задължаващия го да извърши това знак. Следователно изводите на съдебно-техническата експертиза следва да се приемат за научнообосновани и достоверни. Не са налице безспорни факти, които категорично обосновават виновно поведение от страна на подсъдимия С..

Изводите на вещите лица кореспондират с обясненията на подсъдимия С.. При преценка на доказателствените средства съдът съобрази, че обясненията на подсъдимия са както доказателствено средство, така и средство за защита. Предвид съвпадението им, както с заключението на четворната съдебно-техническа експертиза така и от констатациите в протокола за оглед и фотоалбума към него, съдът прецени обясненията на С. като обективни и достоверни.

Спрямо подсъдимия С. е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.343, ал. 1,б. “в” вр. чл. 342, ал.1 от Наказателния кодекс, за това, че е нарушил правилата за движение на член чл. 20, ал. 2 от ЗДвП чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Подсъдимият С. е нарушил правилата по чл. 21, ал. 2 ЗДвП, тъй като управлявал автомобила си със скорост 77, 4 км/ч., която е по-висока от разрешената - 70 км/ч. Пострадалият Цветков също е нарушил правилата за движение на чл. 46, ал. 2 ППЗДвП и чл. 50 ЗДвП задължаващи го да спре и да пропусне ППС, които се движат по пътя с предимство, но той не е спрял и е навлязъл в кръстовището

Нарушението на правилата на движение, допуснато от подсъдимия, не е в причинна връзка с настъпилото пътнотранспортното произшествие – удар между двете превозни средства и настъпилата смърт на Цветков. Неправомерното поведение на Цветков е довело до невъзможност С. да предотврати ПТП, дори при движение с разрешената скорост. Няма основание да му се вмени задължение, че следва да очаква неправомерно поведение от водача на лек автомобил „Форд“ и да се движи с по-ниска скорост от позволената, с оглед разпоредбата на чл.20, ал.2 ЗДвП. При възникване на опасността за движение подсъдимият не е имал възможност нито да намали скоростта достатъчно и още по-малко да спре, за да предотврати пътнотранспортното произшествие. Неправомерното поведение на Цветков – нарушени правила за движение е създавало опасност за движението и поставило подсъдимия в невъзможност да предотврати удара между двата автомобила и съответно тежките последици – настъпилата смърт на водача на другия автомобил - пострадания Цветков. Преценката за това има ли поведението на С. причинна връзка със смъртта на Цветков, може да се извърши само с оглед вменените му от закона задължения при опасност – да намали скоростта или спре. Безспорно подсъдимият не е могъл, при възприемане на опасността за движението, да спре.

Нарушението на правилата за движение по пътищата, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Рено Лагуна“ с рег. № Р 6898 РМ, извършено от С. не е в причинна връзка с настъпилото ПТП и смъртта на Цвятко Г. Цвятков и деянието не е съставомерно, не осъществява състав на престъпление по чл. 343, ал. 1, б. "в", във вр. чл. 342, ал.1 от НК. Подсъдимият не е предвиждал и не е могъл да предвиди настъпването на общественотоопасните последици, нито е бил длъжен да ги предвиди. От тези факти следва правният извод, че подсъдимият С. не е допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата, което да е в причинно-следствена връзка с настъпилия съставомерен резултат, поради което правилно първоинстанционният съд е постановил оправдателна присъда.

При служебната проверка на присъдата, на основание чл. 314 от НПК, не се констатираха нарушения, които да се явяват съществени по смисъла на НПК и да налагат изменение или отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Предвид гореизложеното и на основание чл.334, т.6 във вр. чл. 338 от НПК, Варненският апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 24.09.2021г., постановена по НОХД № 123/2020 г. по описа на Окръжен съд - гр. Разград.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред Върховния касационен съд в петнадесетдневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____